

STANDARDY PISANIA PRACY DYPLOMOWEJ WRAZ Z WYMOGAMI EDYTORSKIMI

Wyższa Szkoła Bezpieczeństwa Publicznego
i Indywidualnego „Apeiron” w Krakowie

- 1. Wybór problemu badawczego pracy: geneza i perspektywa badawcza problemu oraz uzasadnienie potrzeby tych badań.....2**
- 2. Cel i problematyka badawcza (zagadnienia badawcze)4**
- 3. Założenia i hipotezy badawcze.....6**
- 4. Procedura badań: proces (tok, harmonogram: etapy, fazy) badań oraz zastosowane metody badawcze.....6**
- 5. Układ pracy (prezentacja rezultatów przeprowadzonych badań).....7**
- 6. Przypisy.....12**
- 7. Wymogi edytorskie.....14**

Załączniki:

Załącznik 1. Strona tytułowa – wzór

Załącznik 2. Spis treści – przykład

Załącznik 3. Wstęp – przykład

Załącznik 4. Opis i przykłady elementów środowiska bezpieczeństwa – przykład

1. Wybór problemu badawczego pracy: geneza i perspektywa badawcza problemu oraz uzasadnienie potrzeby tych badań

Analiza zainteresowań dyplomanta: **dziedzina – nauki społeczne, dyscyplina – nauki o bezpieczeństwie**, przy jednoczesnym założeniu, że temat pracy uwzględnia **studiowany kierunek: bezpieczeństwo wewnętrzne** (a nie dotyczy np. bezpieczeństwa międzynarodowego).

TEMAT PRACY ma być konkretny, motyw i zakres badawczy – wyodrębniony.

Problematyka pracy ma być związana z kierunkiem studiów i specjalnością. Ustalenie tematu pracy dyplomowej powiązać z doświadczeniami i zainteresowaniami naukowymi studenta i specjalnością promotora.

TEMATYKA PRACY MA BYĆ USTALONA Z PROMOTOREM na początku seminarium dyplomowego. Wybór tematu pracy ma cztery aspekty:

1. kierunek studiów, wybraną specjalność i profil zawodowy absolwenta;
2. odpowiadająca kierunkowi dziedzina i dyscyplina nauki: „nauki o bezpieczeństwie”;
3. doświadczenia i zainteresowania studenta oraz jego możliwości przygotowania danej pracy;
4. treści i metody kształcenia stosowane na danym kierunku.

TYTUŁ PRACY za zgodą promotora można doprecyzować w ostatecznej wersji pracy.

ZMIANA TEMATU pracy dyplomowej wymaga zgody promotora.

Wymogi merytoryczne stawiane pracy dyplomowej:

- ✓ **Temat i treść** pracy muszą być zgodne z kierunkiem studiów i zawodową sylwetką absolwenta. Praca dyplomowa ma mieć dokładnie sprecyzowany problem, co powinno mieć odzwierciedlenie w jej tytule.

Przykłady pozytywne:

Rola Policji w działaniach na rzecz bezpieczeństwa imprez masowych na terenie miasta

Krakowa

Specyfika policyjnych działań kontrterrorystycznych

Przykłady negatywne:

Rola Policji w systemie bezpieczeństwa państwa – Tematyka pracy jest zbyt szeroka (cały kraj i cała formacja), nie wiadomo, ile państw bierzemy pod uwagę ani jaki okres.

Bezpieczeństwo międzynarodowe i jego instytucja – Wykracza poza ramy kierunku.

- ✓ **Tytuł pracy i tytuły rozdziałów i podrozdziałów** mają odpowiadać zamieszczonym w pracy treściom i kolejno z siebie wynikać, aby umożliwić pogłębianie poruszanych rozważań, a w końcowej części pracy doprowadzić do ich syntezy, wniosków i uogólnień.
- ✓ Na poziomie studiów I stopnia praca dyplomowa ma świadczyć o **umiejętności pogłębionego opisu zjawiska, procesu, realizowanych działań lub sposobu funkcjonowania organizacji**.
- ✓ Na poziomie studiów II stopnia mają być przeprowadzone **badania i analizy danych**. Praca magisterska ma zawierać wnioski o charakterze użytkowym.
- ✓ Dyplomant ustala **szczegółowy zakres pracy z promotorem**. **Samodzielnie** odpowiada zaś za **poprawność merytoryczną, redakcyjną, edytorską, językową i stylistyczną pracy oraz za sposób i uczciwość cytowania i przestrzeganie praw autorskich**.
- ✓ **Objętość pracy dyplomowej** wynika z wyczerpującego opracowania tematu. Zasadą jest, że objętość części zasadniczej **pracy licencjackiej ma wynosić minimum 28 stron**, a **pracy magisterskiej minimum 45 stron**.
- ✓ Liczba pozycji zwartych literatury przedmiotu wykorzystanych **w pracy licencjackiej ma nie być niższa niż 12**, a **w pracy magisterskiej – nie niższa niż 35**. Jednak jeżeli praca wykorzystuje metodę krytycznej analizy tekstów, to musi ona zawierać odpowiednio **minimum 15 (licencjat) i 50 (praca magisterska) pozycji zwartych**.
- ✓ Część zasadnicza pracy składa się z **minimum 3 rozdziałów pracy licencjackiej i 5 rozdziałów pracy magisterskiej**. Rozdziały dzielimy na podrozdziały. Do numeracji rozdziałów i podrozdziałów stosuje się tylko cyfry arabskie. Część zasadnicza kończy się zakończeniem – podsumowaniem tez i wniosków zawartych w pracy.
- ✓ **Dbłość o warsztat naukowy**: obiektywizm poglądów, dokładność ukazania faktów i definiowania pojęć w oparciu o określone źródła, odróżnienie badań i wniosków autora pracy od przywołań wyników innych badaczy, przypisy i odnośniki do literatury przedmiotu oraz poprawność językowa i stylistyczna tekstu.

Charakter pracy może być (**do wyboru**):

1. **badawczy** – wykrywanie nowych zależności, w przypadku pracy dyplomowej dotyczących jedynie wąskiego wycinka badań;
2. **projektodawczy** – propozycja nowych rozwiązań praktycznych;
3. **systematyzujący** – porządkowanie wiedzy w zakresie nauk o bezpieczeństwie lub związanego z nim wycinka rzeczywistości społecznej;
4. **wpisujący się w funkcje teorii naukowej**.

2. Cel i problematyka badawcza (zagadnienia badawcze)

Zestawienie elementów pracy dyplomowej z przykładami:

Tytuł pracy	Główna hipoteza badawcza	Główny problem badawczy
<i>Kształtowanie kultury bezpieczeństwa studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem – wybrane przykłady</i>	Przypuszcza się, że działania na rzecz kształtowania kultury bezpieczeństwa studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem prowadzi się w sferach: dydaktycznej, wychowawczej i eksponowania roli narodowych symboli, świąt i wzorów osobowych.	Jakie działania prowadzi się na rzecz kształtowania kultury bezpieczeństwa studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem?
Szczegółowe problemy badawcze – pytania badawcze	Częstkowe hipotezy badawcze	Spis treści
Pytanie 1: Jak w naukach o bezpieczeństwie rozumiane jest pojęcie kultury bezpieczeństwa?	Hipoteza 1: Zakłada się, że do wyjaśnienia istoty zjawiska kultury bezpieczeństwa należy użyć siatki pojęć nauk społecznych, w tym dyscypliny nauk o bezpieczeństwie	Rozdział 1 Istota zjawiska kultury bezpieczeństwa
Pytanie 2: Jak przedstawia się stan badań nad kształtowaniem kultury bezpieczeństwa w Polsce i towarzysząca mu literatura przedmiotu?	Hipoteza 2: Przypuszczono, że tworzenie kultury bezpieczeństwa to proces, zatem badania powinny być często aktualizowane, po-dobnie jak literatura przedmiotu.	Rozdział 2 Stan badań nad kulturą bezpieczeństwa w Polsce
Pytanie 3: Jak przebiega społeczny proces kształtowania kultury bezpieczeństwa narodowego?	Hipoteza 3: Przypuszcza się, że społeczny proces tworzenia kultury bezpieczeństwa narodowego opiera się na ciągłym budowaniu jej trzech filarów: indywidualnego, grupowego i fizycznego (materialnego) oraz na wpływie siły tych filarów na siebie.	Rozdział 3 Społeczne konstruowanie gmachu kultury bezpieczeństwa narodowego
Pytanie 4: Jakie elementy składają się na proces kształtowania kultury bezpieczeństwa wśród studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem?	Hipoteza 4: Przypuszcza się, że wśród badanych studentów następuje internalizacja idei związanych z kulturą bezpieczeństwa narodowego.	Rozdział 4 Badania własne – metoda, wyniki, analiza
Pytanie 5: Jakie są powiązania między personalnym, strukturalnym i narodowym wymiarem kultury bezpieczeństwa u studentów kierunków związanych z naukami o bezpieczeństwie?	Hipoteza 5: Przypuszcza się, że personalna i strukturalna sfera oddziaływań kultury bezpieczeństwa narodowego są ze sobą ściśle powiązane.	Rozdział 5 Indywidualny i grupowy (personalny i strukturalny) potencjał kultury bezpieczeństwa narodowego kręgów społecznych studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem

CEL BADAŃ – formułowanie poprzez ukazanie potrzeby, czyli rozwiązanie **problemu głównego** i rozbicie problemu na **problemy szczegółowe** wyrażone w formie **pytań badawczych**. Problemy szczegółowe mają ściśle dotyczyć problemu głównego i nie wychodzić poza nakreśloną w nim tematykę.

Cel badań wyjaśnia, po co prowadzi się badania i co chcemy dzięki nim osiągnąć. Cel badań to rozwiązanie wskazanego problemu głównego.

Problematyka badawcza – wskazują ją problemy szczegółowe, są to pytania badawcze stanowiące wyzwania do pokonania przeszkód na drodze do celu. Liczba problemów szczegółowych ma pokrywać się z liczbą rozdziałów.

3. Założenia i hipotezy badawcze

Przyjęcie podstaw merytorycznych i ograniczeń pracy oraz **sformułowanie wstępnych hipotez**, które następnie będą weryfikowane w toku badań. Hipotezy badawcze mogą zostać pominięte, szczególnie w pracach licencjackich.

Założenia to wiedza „nadsystemowa” wobec problemu (np. wyniki innych badań, wiedza podręcznikowa); coś, co nie będzie podlegać badaniom, przyjmowane jest takie, jakim jest, a jednocześnie jest podstawą do ograniczenia lub częścią rozwiązania problemu.

Hipotezy to przypuszczenia co do rozwiązania problemu, wstępne (próbne) odpowiedzi na pytania badawcze, które będą weryfikowane w toku badań.

4. Procedura badań: proces (tok, harmonogram: etapy, fazy) badań oraz zastosowane metody badawcze

Plan procesu badawczego (toku, etapów, faz, ewentualnie także miejsca i konkretnego czasu), wraz z określeniem głównych metod w nim stosowanych.

PROCES BADAŃ ma zazwyczaj cztery fazy (etapy):

1. Przygotowanie badań – opracowanie koncepcji, w tym planu pracy, i zorganizowanie badań;
2. Badania teoretyczne – głównie analiza i synteza literatury przedmiotu;
3. Badania praktyczne – może to być np. przeprowadzenie ankiety i analiza jej wyników;
4. Synteza wyników i ich pisarskie (redakcyjne) ujęcie w monografii naukowej.

Główne **METODY BADAWCZE**:

- A. Metody teoretyczne – analiza, analogia, synteza, dedukcja (wynikanie logiczne), indukcja (uogólnienie poszczególnych przypadków w twierdzenie ogólne).
- B. Metody empiryczne – sondaż diagnostyczny (przeprowadzany techniką ankietową lub wywiadu eksperckiego), analiza systemowa, krytyczna analiza piśmiennictwa, analiza dokumentów, obserwacja, eksperyment, studium przypadku.

5. Układ pracy (prezentacja rezultatów przeprowadzonych badań)

Sformułowanie tytułu (tematu) pracy, tytułów rozdziałów i podrozdziałów zawierających ostateczne wyniki badań.

1. STRONA TYTUŁOWA

Wzór strony tytułowej znajduje się w **załączniku 1**.

2. OPCJONALNIE: WYKAZ SKRÓTÓW

3. SPIS TREŚCI

Przykład spisu treści pracy dyplomowej znajduje się w **załączniku 2**.

4. WSTEP

Przykład wstępu do pracy dyplomowej znajduje się w **załączniku 3**.

Wstęp zawiera następujące po sobie w przedstawionej kolejności części:

- A. **Wprowadzenie do tematyki pracy** obejmujące zwięzłe uzasadnienie wyboru tematu, wskazujące na jego znaczenie dla teorii i praktyki nauk o bezpieczeństwie;

UWAGA!

Części wskazane w punktach B–H mają być wprowadzone we Wstępie za pomocą śródtytułów (w mianowniku).

- B. **Ogólny cel pracy;**
- C. **Główny problem badawczy;**
- D. **Szczegółowe problemy badawcze – pytania badawcze;**
- E. **Główna hipoteza badawcza** (opcjonalnie) odnosząca się do Głównego problemu badawczego;
- F. **Częstkowe hipotezy badawcze** (opcjonalnie) odnoszące się do szczegółowych problemów badawczych i pokrywające się z ich liczbą;
- G. **Metoda/y badawcza/e;**
- H. **Opis struktury pracy:** informacja o liczbie rozdziałów i zagadnieniach poruszanych w każdym z nich (kilka zdań o każdym z rozdziałów).

Przykłady:

Główny cel pracy

Głównym celem pracy jest...

Główny problem badawczy

Jakie działania prowadzi się...?

Szczegółowe problemy badawcze – pytania badawcze

Pytanie 1:

Jak w naukach o bezpieczeństwie...?

Pytanie 2:

Jak przedstawia się...?

itd.

Główna hipoteza badawcza

Przypuszcza się, że...

Cząstkowe hipotezy badawcze

Hipoteza 1:

Zakłada się, że...

Hipoteza 2:

Przypuszczono, że...

itd.

Metody badawcze

W badaniach przedstawionych w tej pracy posłużono się...

5. ROZDZIAŁY PRACY mają stanowić zwartą tematycznie całość i kolejno odpowiadają na postawione we wstępie szczegółowe pytania badawcze.

W pierwszym rozdziale powinien znaleźć się podrozdział teoretyczny z zakresu podstawowych pojęć nauk o bezpieczeństwie. Wskazane jest, żeby znalazły się tu definicje podmiotu bezpieczeństwa oraz środowiska bezpieczeństwa (w ujęciu wąskim lub szerokim) wraz ze wskazaniem jego elementów (odpowiednio czterech lub ośmiu) i z przykładami tych elementów korespondującymi z tematem pracy dyplomowej i przedmiotem badań.

Przykład fragmentu rozdziału pierwszego, w którym poszczególne elementy środowiska bezpieczeństwa są omówione w kontekście tematu pracy dyplomowej, znajduje się w załączniku 4.

Szeroka definicja środowiska bezpieczeństwa wraz ze wskazaniem i omówieniem ośmiu elementów tego środowiska – znajdź w artykule J. Piwowarski, *Romb (kultury bezpieczeństwa). Redefinicja środowiska bezpieczeństwa*, „Kultura Bezpieczeństwa” 2020, nr 37, s. 30–46, DOI: 10.5604/01.3001.0014.2814. Artykuł dostępny pod linkiem: <https://kulturabezpieczenstwa.publisherspanel.com/resources/html/article/details?id=206043> (pdf do pobrania).

Każdy kolejny rozdział to prezentacja wyników badań (np. krytycznej analizy literatury przedmiotu) nad kolejnym problemem szczegółowym (kolejna odpowiedź na kolejne pytanie badawcze). Na końcu każdego rozdziału wypada umieścić jego podsumowanie.

Na stronie 4 znajduje się zestawienie przykładowych elementów pracy dyplomowej: głównego problemu badawczego z główną hipotezą badawczą i tytułem pracy oraz szczegółowych pytań badawczych z częściowymi hipotezami badawczymi i tytułami rozdziałów, pokazujące relację tych elementów pracy dyplomowej względem siebie.

6. ZAKOŃCZENIE POWINNO:

- A. nawiązywać do wstępu (ale bez powielania go!) i w twórczy, syntetyczny sposób prezentować badania;
- B. zwięźle odpowiadać na pytania badawcze postawione we wstępie;
- C. stanowić podsumowanie zaprezentowanych badań i krytyczne spojrzenie na ich przebieg i rezultaty oraz przedstawiać ewentualne sugestie dalszych badań (pomocne będą tu podsumowania etapowe rozdziałów).

7. BIBLIOGRAFIA:

- A. Zawiera **opisy bibliograficzne** wykorzystanych w pracy źródeł: a) monografii; b) artykułów z czasopism naukowych; c) dokumentów i aktów prawnych itd.; d) materiałów ze stron internetowych.

UWAGA! Liczba źródeł internetowych nie powinna stanowić więcej niż 25% wszystkich wykorzystanych w pracy źródeł.

- B. Sporządzona w **porządku alfabetycznym** (wg nazwisk autorów) i numerowana.
- C. Pogrupowana kolejno według następujących typów źródeł wprowadzonych nagłówkami:

- I. Monografie**
- II. Artykuły i rozdziały w monografiach**
- III. Dokumenty i akty prawne**
- IV. Netografia**

D. Opis bibliograficzny zawiera nazwisko i inicjał imienia autorów pracy, tytuł, miejsce wydania, nazwę wydawnictwa i rok wydania. W przypadku rozdziałów z monografii zbiorowych należy podać tytuł i redaktorów tomu głównego, w przypadku czasopism tytuł, numer i rok, a w przypadku stron internetowych dodatkowo link i datę dostępu.

Przykład:

Monografie:

1. Rosa R., *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995.

Artykuły z czasopism:

1. Koziej S., *Bezpieczeństwo i obronność Unii Europejskiej*, „Myśl Wojskowa” 2005, nr 1, s. 16–32.

Rozdziały z książek:

1. Kudelska M., *Filozofia Indii – kilka uwag wstępnych*, [w:] *Filozofia Wschodu*, B. Szymańska (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2001, s. 11–35.

Dokumenty normatywne:

1. Ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2009 nr 62 poz. 504 z późn. zm.).

Artykuły online:

1. Wójcik Ł., *Co dziś napędza islamską rewolucję. Silni wrogiem*, „Polityka.pl”, 29.01.2019, <https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/swiat/1780054,1,co-dzis-napedza-islamska-rewolucje.read> (dostęp: 13.03.2019).

8. Opcjonalnie (w zależności od specyfiki i treści pracy): **SPIS TABEL, SPIS RYSUNKÓW / RYCIN / WYKRESÓW, ZAŁĄCZNIKI/ANEKS**. Spisy powinny zawierać: numer tabeli (rysunku, ryciny, wykresu), jego tytuł (opis) oraz numer strony, na której występuje w tekście.
9. **ABSTRAKTY W JĘZYKU POLSKIM I ANGIELSKIM** – krótkie streszczenie pracy, optymalna objętość to 100–200 słów.

Przykład planu pracy magisterskiej:

*Kształtowanie kultury bezpieczeństwa studentów kierunków związanych z bezpieczeństwem –
wybrane przykłady*

SPIS TREŚCI

WSTĘP

ROZDZIAŁ 1

Tytuł rozdziału

1.1. Tytuł podrozdziału

1.2. Tytuł podrozdziału

1.3. Tytuł podrozdziału

ROZDZIAŁ 2

Tytuł rozdziału

2.1 Tytuł podrozdziału

2.2 Tytuł podrozdziału

2.3 Tytuł podrozdziału

ROZDZIAŁ 3

Tytuł rozdziału

3.1 Tytuł podrozdziału

3.2. Tytuł podrozdziału

itd.

ROZDZIAŁ 4

Tytuł rozdziału

4.1 Tytuł podrozdziału

itd.

ROZDZIAŁ 5

Tytuł rozdziału

5.1 Tytuł podrozdziału

itd.

ZAKOŃCZENIE

BIBLIOGRAFIA

SPIS TABEL

SPIS RYSUNKÓW

ZAŁĄCZNIKI

ABSTRAKTY

6. Przypisy

W pracy dyplomowej stosujemy **przypisy dolne**.

Przypisem ma być opatrzony każdy przytoczony w pracy cytat, czyjeś stwierdzenie, opinia, efekt badań, tekst dokumentu itp. Przypis może zawierać również uzasadnioną dygresję, polemikę, definicję czy odesłanie do wartościowej pozycji naukowej rozwijającej dany temat. Ze względu na treść przypisy można podzielić m.in. na źródłowe, polemiczne, dygresyjne, odsyłające, porównawcze.

Ze względu na funkcję można wyróżnić następujące przypisy:

- a) bibliograficzne – zawierają opisy dokumentów, z których pochodzą cytaty lub inne informacje zawarte w tekście;
- b) rzeczowe – objaśniają i komentują fragmenty tekstu głównego;
- c) encyklopedyczne – podają definicje przywołanych terminów.

Przypisy źródłowe mają analogiczną budowę do opisów bibliograficznych podawanych w bibliografii (zob. wyżej), z tym że rozpoczynają się od inicjału imienia autora i zazwyczaj (zwłaszcza w przypadku cytatów) powinny zawierać odniesienie do konkretnych stron.

Przykłady:

Monografie:

2. Rosa R., *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995.

Artykuły z czasopism:

2. Koziej S., *Bezpieczeństwo i obronność Unii Europejskiej*, „Myśl Wojskowa” 2005, nr 1, s. 16–32.

Rozdziały z książek:

2. Kudelska M., *Filozofia Indii – kilka uwag wstępnych*, [w:] *Filozofia Wschodu*, B. Szymańska (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2001, s. 11–35.

Dokumenty normatywne:

2. Ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2009 nr 62 poz. 504 z późn. zm.).

Artykuły online:

2. Wójcik Ł., *Co dziś napędza islamską rewolucję. Silni wrogiem*, „Polityka.pl”, 29.01.2019, <https://www.polityka.pl/tygodnikpolityka/swiat/1780054,1,co-dzis-napedza-islamska-rewolucje.read> (dostęp: 13.03.2019).

Ponadto w przypadku przywoływania w przypisie **źródeł i autorów już cytowanych**, należy posługiwać się standardowymi terminami i skrótami polskimi lub łacińskimi. Dyplomant może wybrać, czy chce stosować skróty w języku polskim czy w języku łacińskim, jednak po dokonaniu wyboru musi je stosować **konsekwentnie i jednolicie w całej pracy**.

Przykłady:

7. W przypadku cytowania tej samej pozycji w kolejnych przypisach (jeden pod drugim) stosujemy skrót **tamże / ibidem**, np.:
8. ¹ R. Rosa, *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995, s. 60.
² Tamże. [przypis odnosi się do tej samej pozycji i strony co przypis poprzedni]
9. ³ Tamże, s. 62. [przypis odnosi się do tej samej pozycji, ale innej strony niż poprzedni]
10. W przypadku cytowania tej samej pozycji kilka przypisów dalej stosujemy zapis: autor, fragment tytułu + wielokropek / cały tytuł (jeśli jest krótki) + **dz. cyt. / op. cit.**, np.:
11. ¹ R. Rosa, *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995, s. 60.
12. ² S. Koziej, *Bezpieczeństwo i obronność Unii Europejskiej*, „Myśl Wojskowa” 2005, nr 1, s. 17.
13. ...
14. ¹⁴ R. Rosa, *Filozofia...*, dz. cyt., s. 63.
15. W przypadku przywoływania różnych prac tego samego autora w kolejnych przypisach (jeden pod drugim) – w przypadku mężczyzn stosujemy **tegoż / idem**, a w przypadku kobiet **tejże / eadem**, np.:
16. ¹ R. Rosa, *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995, s. 60.
17. ² Tegoż, *Prawa i wolności człowieka w armii demokratycznego państwa: podstawy filozoficzne i prawne*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 1998, s. 5.
18. ³ M. Kudelska, *Filozofia Indii – kilka uwag wstępnych*, [w:] *Filozofia Wschodu*, B. Szymańska (red.), Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2001, s. 6.
19. ⁴ Tejże, *Hinduizm*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2006, s. 2.
20. W przypisach porównawczych lub dla źródeł przywoływanych jako kontekst itp. stosuje się odnośniki *zobacz i porównaj* w formie skrótów: **zob. / vide, por. / cf.**, np.:
21. ¹ Zob. R. Rosa, *Filozofia bezpieczeństwa*, Bellona, Warszawa 1995, s. 60.

22. Wymogi edytorskie

- ✓ Format: **A4**
- ✓ Font: **Times New Roman**
- ✓ Rozmiar fontu tekstu głównego: **12 pkt**
- ✓ Interlinia: **1,5**
- ✓ Rozmiar fontu w przypisie: **10 pkt**
- ✓ Interlinia w przypisie: **1,15**
- ✓ Włączone **justowanie tekstu** (wyrównanie do obydwu marginesów)
- ✓ Marginesy: **2,5 cm z każdej strony** (prawy, lewy, górny, dolny)
- ✓ Akapit należy rozpoczynać wcięciem **1,25 cm**
- ✓ Tytuły rozdziałów i podrozdziałów należy **pogrubić**
- ✓ Tytuł rozdziału piszemy fontem 12 pkt, tekst wyśrodkowany i pogrubiony, rozdział i numer zapisujemy wersalikami, a tytuł od nowej linijki nie wersalikami według wzoru:

ROZDZIAŁ 1

Tytuł rozdziału 1

- ✓ rozdział pracy zaczynamy na nowej stronie
- ✓ **numeracja stron ciągła na środku strony na dole**

Pracę drukujemy dwustronnie od wstępu, zaś stronę tytułową, wykaz skrótów i spis treści drukujemy jednostronnie! Wstęp ma się rozpoczynać na stronie nieparzystej (recto)!

Rysunki, ryciny, wykresy, tabele:

Należy umieścić je centralnie w stosunku do lewego i prawego marginesu (wyśrodkować) oraz w tym miejscu pracy, które uzasadnia ich wystąpienie. Elementy te mają być numerowane kolejno za pomocą liczb arabskich, zaś w tekście muszą znajdować się odsyłacze do odpowiedniej tabeli lub rysunku (np. Rys. 1, Tabela 1 itd.).

Element graficzny lub tabelę w pracy musi poprzedzać odpowiednie wprowadzenie.

Odpowiedni komentarz (interpretacja). Komentarz ma podać m.in. analizę przedstawionych na grafice lub w tabeli danych.

Tytuły rysunków, rycin, wykresów lub tabel należy pisać fontem Times New Roman, 10 pkt, interlinia 1,5, pogrubienie. Tytuł ma znajdować się pod rysunkiem, ryciną lub wykresem, wyjątkiem jest tytuł tabeli, który umieszczamy nad tabelą. Tytuły należy wyrównać do lewej strony.

Poniżej (pod tytułem, a w przypadku tabeli pod tabelą) należy podać źródło (formatowanie jak w przypadku tytułu, ale bez pogrubienia) z zachowaniem ustaleń dotyczących przypisów i bibliografii.

Spisy rysunków, rycin, wykresów i tabel powinny zawierać: numer rysunku (ryciny, wykresu, tabeli), jego tytuł (opis) oraz numer strony, na której występuje w tekście.